भवन्ति। तथाच तस्य मुख्यत्वाभावेऽपि प्रजापत्यादिगृहपति-वेदनसामर्थ्येन सर्व्वेषां सत्रिणां यावत्फलं तावत्स्वयं पृथगेव प्राप्नोति॥

पूर्व्वोक्तस्य पञ्चमस्य गृहपतेरर्य्यमाख्यस्य वेदनं पुनर्विशेषेण प्रशंसति। "यो वा अर्य्यमणं वेद। दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति। यज्ञो वा अर्य्यमा। आर्य्या वसतिरिति वै तमाहुर्य्यं प्रशꣳसन्ति" इति। आर्य्याः पूज्याः गुर्वादयस्तेषामादौ योऽयमर्य्यमा देवेषु गृहपतित्वेनोक्तः सोऽयं यज्ञनिष्पादकत्वात् यज्ञ एव। एवं तमर्य्यमणं यो वेद अस्य वेदितुः पुत्राद्याः प्रजा दानातिशयेन कामा भवन्ति। स्वकर्त्तकं दानं कामयन्ते दातारो भवन्तीत्यर्थः॥

प्रकारान्तरेण तमर्य्यमणं पुनः प्रशंसति। "आर्य्या वसतिर्भवति। य एवं वेद"[४] इति। आर्य्याः पूज्याः गुर्वादयस्तेषामावसतिः साकल्येन निवासहेतुरित्यनेनैव शब्देन लोके व्यवहरन्ति यः प्रशंसितुमिच्छति अयमर्थः। दानशीलं राजानं अमात्यं वा यदा प्रशंसति तदानीमयं राजा स्वयमार्य्याणां साधूनां विदुषां यष्टॄणां गुरूणाञ्च स्वकीयगृहनिवासहेतुरयमिति दातारं प्रशंसन्ति। तस्मादार्य्यावसतिशब्दः निरतिशयप्रशंसावाची। अर्य्यमाशब्दस्य आर्य्यावसतिशब्दपर्य्यायः। आर्य्याः पूज्यन्ते मन्यन्त इति वा व्युत्पत्तेः। ईदृशमर्य्यमाणं सर्व्वेषामार्य्याणां निवासहेतुं यो वेद सोऽप्यार्य्याणां निवासभूमिर्भवति॥